

ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ¹

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ

Οι δυο ισημερίες (φθινοπωρινή και εαρινή) και οι δυο τροπές του Ηλίου (χειμερινή και θερινή) αποτελούσαν και αποτελούν ημέρες με ιδιαίτερη σημασία σ' όλα τα μυσταγωγικά τάγματα που λειτούργησαν από αρχαιοτάτων χρόνων, γιατί γνώριζαν την ιδιαίτερη σημασία τους στην εξέλιξη των ουσιών της Φύσεως. Οι γιορτές αυτές ονομάζονται «φυσικές γιορτές» επειδή συνδυάζονται με τα αντίστοιχα τέσσερα φυσικά γεγονότα, τις τροπές και τις ισημερίες, που αποτελούν τους τέσσαρες εξελικτικούς σταθμούς μέσα στον ετήσιο κύκλο της εξελικτικής πορείας των ουσιών της Φύσεως.

Θεός Ορφεύς ήταν ο πρώτος ο οποίος καθιέρωσε τον εορτασμό των φυσικών εορτών. Ο Θεός Ορφεύς έζησε σε προϊστορική εποχή και συνεπώς δεν υπάρχουν ιστορικά δεδομένα εκτός από την παράδοση περί της υπαρχείας του και του έργου του. Υπήρξε ο πρώτος μέγας μυσταγωγός δηλαδή ο πρώτος άνθρωπος του οποίου η διάνοηση δια του μήκους των ακτίνων του έφθασε τα όρια των άλλων υπέρτερων κόσμων και άντλησε από εκεί την θεία γνώση, η οποία δίνει την δυνατότητα στα νοητικά όντα να εξελιχθούν και να εισέλθουν στους χώρους των αθανάτων και στην θεία μακαριότητα.

Τα Ελληνικά μυστήρια γενικά αποκάλυπταν ότι μετά την διαμόρφωση της μητέρας Γης και την σύσταση των μορφών της επιφανείας της, παρήχθη με την συνδρομή των ακτίνων του Θείου Ηλίου η ψυχή της, η οποία υπήρξε ο συντελεστής των ζωικών μορφών που εξελίχθηκαν μέχρι της συστάσεως του ανθρωπίνου όντος. Συνεπώς η ψυχή του ανθρώπου έχει μητέρα την Γη και πατέρα τον Ήλιο. Οι ακτίνες του Θείου Ηλίου μετέδωσαν στην μητέρα Γη το σπέρμα της ανθρωπίνης μορφής και αφού αυτή το διέθρεψε το εξεδήλωσε ως ανθρωπινό Όν. Συνεπώς η ψυχή από της συστάσεώς της μέχρι την άφιξή της σε ανθρωπινό οργανισμό ακολούθησε την αυτή μεταμόρφωση που ακολούθησε και η μητέρα Γη. Έτσι η ψυχή μέχρι να διαμορφωθεί σε Όν διανοούμενο και δυνάμενο να εκδηλώσει πλήρη αισθήματα πέρασε τέσσαρες καταστάσεις. Συγκεκριμένα στην αρχή πέρασε το στάδιο της καλλιέργειας των προς γονιμοποίηση ιδεών, κατόπιν το στάδιο της εκδήλωσης των ιδεών αυτών, στην συνέχεια το στάδιο της εναρμόνισης των ιδεών αυτών προς τις αντίστοιχες της θείας Φύσεως και τέλος το στάδιο της μεταμόρφωσης των ιδεών αυτών σε καρπούς που να μπορούν να διατηρήσουν τον τύπο του ανθρωπίνου οργανισμού.

Οι Πυθαγόρειοι τελούσαν τέσσαρες γιορτές τον χρόνο που γινόντουσαν κατά τις δυο ισημερίες και κατά τις δυο τροπές του Ηλίου σε εκδήλωση λατρείας προς την Φύση γιατί πίστευαν ότι η προς την Φύση λατρεία είναι η θειότερα όλων. Σχετικά ο ίδιος ο Πυθαγόρας έλεγε: «*Η προς την Φύση λατρεία περιλαμβάνει και τα κατά μέρος αυτής και το πνεύμα αυτής. Αντίθετα λατρεία προς πρόσωπο χωρίζει αυτό από την Φύση και το μειώνει. Λατρεύομε, έλεγε, τους Θεούς ως κύριους των δυνάμεων της Φύσεως και όχι ως ατομικά εγώ αυτής. Τα ατομικά εγώ της Φύσεως τιμούμε μόνο για τα έργα τους*».

Η ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΙΣΗΜΕΡΙΑ (ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΝΟΗΣΗΣ)

Φθινοπωρινή ισημερία έχουμε την 23η Σεπτεμβρίου. Κατά την ημερομηνία αυτήν ο Ήλιος εισέρχεται στον αστερισμό του Ζυγού και έτσι εισερχόμαστε αστρονομικά στην εποχή του φθινοπώρου.

Η Φθινοπωρινή Ισημερία του ηλίου συμβολίζει την εμφάνιση της ανθρωπίνης ψυχής που αντιπροσωπεύει την εκδήλωση της **ΛΟΓΙΚΗΣ ΝΟΗΣΕΩΣ** (3^ο ιερό δράμα της εξελικτικής πορείας της φύσεως). Στα άλλα επίπεδα έχουμε την πρώτη εμφάνιση των όντων κάθε επιπέδου.

Οι Ορφικοί κατά την Φθινοπωρινή Ισημερία εκδήλωναν την λατρεία τους προς την Φύση γιατί έφερε στο Είναι τους τα Όντα. Πρωτίστως όμως ο εορτασμός στρεφόταν στο γεγονός της εμφάνισης της ανθρωπίνης ψυχής. Την ψυχή αυτήν την ονόμαζαν **Κόρη Πρωτογόνη**, σπούδαζαν τις εκδηλώσεις της δια των οποίων έφθασε να διακριθεί ως νοητικό όν της Φύσεως (λογική νόηση). Η πρώτη μύηση στα Ορφικά μυστήρια λάμβανε χώρα αμέσως μετά την Φθινοπωρινή Ισημερία και αφορούσε τους κατά πρώτον εισερχόμενους. Κατά την μύηση αυτή αποκαλύπτονταν τα περί της συστάσεως της μητρός Γης και την εμφάνιση της ανθρωπίνης ψυχής.

Στα Ελευσίνα μυστήρια κατά την Φθινοπωρινή Ισημερία γινόταν η εισαγωγή των αμύητων. Κατά την εισαγωγή ελάμβανε χώρα μακρά τελετή για την εμφάνιση στο Είναι της Κόρης της Πρωτογόνης. Έλεγαν ότι η **Κόρη η Πρωτογόνη** είναι κόρη του Ουρανού και της Γης, δηλαδή αποτέλεσμα της επιμιξίας των δυνάμεων του Ουρανού (που συμβολίζει τον άπειρο χώρο δηλαδή την Συνεχή ή Αμέριστη ουσία) και της Γης (που συμβολίζει την Ατομική ή Μεριστή ουσία). Με την τελετή αυτήν οι Μύστες της Ελευσίνας απέδιδαν ευγνωμοσύνη προς την θεία Φύση η οποία έφερε στο Είναι το ψυχικό Είναι κάθε οντότητας. Έτσι οι Μύστες ως πρώτο αντικείμενο είχαν να εξετάσουν ποία ήταν η Κόρη η Πρωτογόνη, δηλαδή πως εμφανίστηκε η ψυχή της Φύσεως.

Η περίοδος από την Φθινοπωρινή Ισημερία μέχρι την Χειμερινή Τροπή του Ηλίου συμβολίζει την περίοδο κατά την οποία η ψυχή ανθρώπου θα περάσει το πρώτο στάδιο εξέλιξής της που είναι η καλλιέργεια των σπερμάτων των προς γονιμοποίηση ιδεών. Τα σπέρματα αυτά κυοφορούνται κατά τις διαδοχικές ενσάρκώσεις, με την επενέργεια του νόμου της ειμαρμένης. Κατά την περίοδο αυτήν η ανθρωπίνη ψυχή θα δεχθεί τις επιδράσεις του Ουρανού, θα διαπλάσει τον ηθικό χαρακτήρα του και θα διαμορφώσει την συνείδησή του κατά τρόπον ώστε να διακανονίζει την ζωή του σε αρμονία προς τους ομοίους του.

Οι Ορφικοί θεωρούσαν την περίοδο από την Φθινοπωρινή ισημερία μέχρι την Χειμερινή τροπή του Ηλίου ως αντιστοιχούσα προς την πρώτη περίοδο του ανθρωπίνου γένους κατά την οποία η ανθρωπίνη ψυχή κατόρθωσε να εκδηλώσει τις δυναμικότητές της που της επέτρεψαν να χαρακτηριστεί ως πραγματικό νοητικό Όν. Ως νοητικό όν κατόρθωσε να δεχθεί τις επι-

¹ Το ανωτέρω θέμα βασίστηκε στις εξής εργασίες του Σπ. Ναγου: Περί τροπών του Ηλίου, Εορτές των Ορφικών, Περί ΦΥΣΙΚΩΝ εορτών (περίληψη ομιλίας), Περί εορτασμού των ηλιοστασίων (περίληψη ομιλίας) και σε σχετικά θέματα της εγκυκλοπαίδειας.

δράσεις του ουρανού, να διαπλάσει τον ηθικό του χαρακτήρα και να διαμορφώσει την συνείδησή του κατά τρόπο ώστε να κανονίζει την ζωή του σε αρμονία με τους ομοίους του. Έτσι κατόρθωσε να βρει τον δρόμο προς σύσταση των ανθρωπίνων κοινωνιών οι οποίες θα του εξασφαλίσουν την πρόοδό του. Οι ατμοσφαιρικές μεταβολές αυτήν την χρονική περίοδο έλεγαν ότι είναι η ζώσα αλληγορική εικόνα της πρώτης ψυχικής ιστορίας του ανθρωπίνου γένους. Η πτώση των υδάτων κατά την χρονική αυτή περίοδο έλεγαν ότι εικονίζει τις κατερχόμενες από τον ουρανό ακτίνες του φωτός. Επίσης έλεγαν ότι όπως καλλιεργείται η Γη για να εκδηλώσει την βλάστηση, έτσι πρέπει να καλλιεργούνται και οι ανθρώπινες ψυχές για να εκδηλώσουν τις δυνάμεις τους και να τις μεταβάλουν σε ιδέες και συναισθήματα. Επίσης όπως τα ύδατα καθιστούν γόνιμη τη Γη προς καλλιέργεια των σπερμάτων από τα οποία θα εμφανισθεί η βλάστηση και από αυτήν τα άνθη και οι καρποί, έτσι και οι ανθρώπινες ψυχές θα εκδηλώσουν τις ιδέες και τα συναισθήματά τους.

Τα Ελευσίνια Μυστήρια εικόνισαν την περίοδο από την Φθινοπωρινή Ισημερία μέχρι την Χειμερινή Τροπή του Ηλίου ως αντιστοιχούσα στην περίοδο που η μητέρα Γη αναπαύεται και αναδιοργανώνει τις δυνάμεις της για να παρασκευασθεί για να δεχθεί στους κόλπους της προς γονιμοποίηση τα σπέρματα των καρπών. Επίσης εκτός από τις εσωτερικές τελετές, είχαν και εξωτερικές εκδηλώσεις. Έτσι κατά τις αρχές του Φθινοπώρου ερχόντουσαν και παρέμεναν στον παρακείμενο Ναό του Παρθένου, παρθένες της πόλεως των Αθηνών, οι οποίες ύφαιναν τον πέπλο της θεάς της Σοφίας. Οι παρθένες αυτές, που παρέμεναν εκεί επί έξη μήνες για να φτιάξουν το έργο τους, αλληγορούσαν την αγνότητα της ψυχής η οποία κατά τους μήνες του Φθινοπώρου και του Χειμώνα θα δεχθεί το σπέρμα της θείας ιδεολογίας, θα καλλιεργήσει και θα εκδηλώσει αυτό με τα αποτελέσματά του και θα υφάνει πέπλο με τον οποίο περιβαλλόμενη θα αναγορευθεί θυγατέρα της Σοφίας.

Η ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΤΡΟΠΗ (ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΓΝΩΣΤΙΚΗΣ ΝΟΗΣΗΣ)

Χειμερινή τροπή του Ηλίου έχουμε την 21η Δεκεμβρίου. Κατά την ημερομηνία αυτήν ο Ήλιος εισέρχεται στον αστερισμό του Αιγόκερω και έτσι εισερχόμαστε αστρονομικά στην εποχή του **χειμώνα**.

Η Χειμερινή Τροπή του Ηλίου συμβολίζει την εποχή κατά την οποία η ανθρώπινη ψυχή εκδηλώνει τα σπέρματα των ιδεών και αποκτά την **γνωστική νόηση** (4^ο ιερό δράμα της εξελικτικής πορείας της φύσεως). Η Γνώση θα φέρει την ανθρώπινη ψυχή σε κατάσταση να γνωρίσει τα μέσα της πνευματικής της προόδου και ανόδου και θα της επιτρέψουν να έλθει σε επαφή με τον Ουρανό ώστε με την επίδραση του Ουρανού να εκδηλωθεί σ' αυτήν η ικανότητα προς απόκτηση της σοφίας.

Οι Ορφικοί, κατά την χειμερινή τροπή του ηλίου, εόρταζαν την γέννηση του Διονύσου του Ζαγρέως, του ελευθερωτή των ανθρωπίνων ψυχών από τον Άδη. Η γιορτή αυτή ήταν μεγάλης σπουδαιότητας γιατί κατ' αυτήν αποκάλυπταν ότι η ανθρώπινη ψυχή έφθασε σε τέτοια όρια της διανοήσεως ώστε να εκδηλώσει δυναμικότητες δια των οποίων θα μπορέσει να έλθει σε επαφή προς τον Ουρανό. Εκ των επιδράσεως του Ουρανού θα εκδηλωθούν σ' αυτή ικανότητες προς απόκτηση μεγαλύτερης γνώσης. Η γνώση αυτή θα την φέρει να την οδηγήσει στο να γνωρίσει τα μέσα της πνευματικής της ανόδου που θα την οδηγήσουν στην οδό της αθανασίας. Η δεύτερη μύηση στα Ορφικά μυστήρια λάμβανε χώρα κατά την ημέρα της χειμερινής τροπής του ηλίου ή αμέσως μετά. Ο χρόνος από της μύσεως αυτής μέχρι την επομένη μύηση που ελάμβανε χώρα κατά την εαρινή ισημερία του Ηλίου ήταν ο χρόνος κατά τον οποίο ο μουσόμενος έπρεπε να εκδηλώσει στην διάνοιά του τον σπόρο της Ορφικής ιδεολογίας.

Στα Ελευσίνια μυστήρια η χειμερινή τροπή του ηλίου συμβολίζεται με την αρπαγή της Περσεφόνης, της αγνής κόρης του θεού Διός και της θεάς Δήμητρας, από τον θεό του Άδου Πλούτωνα. Η κάθοδος της Περσεφόνης στον Άδη δεν σημαίνει πώση, γιατί η Περσεφόνη είναι η φωτεινή ψυχή που κατήλθε στον Άδη προς πλήρωση του Νόμου της αλληλεγγύης, δηλαδή προς πλήρωση των υποχρεώσεων που έχει η φωτεινή ψυχή προς τις ψυχές που βρίσκονται στο σκότος. Ακολουθεί κάθοδος του μνηστήρα της Διονύσου και της μητέρας της Δήμητρας οι οποίοι αποκαλύπτουν στους ανθρώπους την καλλιέργεια του σίτου και της σταφυλής που υπήρξαν τα κατ' εξοχήν σύμβολα όλων των μυστηρίων και αυτών των χριστιανικών. Ο σίτος και η σταφυλή συμβολίζουν μεταμορφωτικά μέσα, μεταβάλλονται αντίστοιχα σε σώμα και αίμα του Χριστού, παντός Χριστού. Οι μύστες της Ελευσίνας (οι οποίοι όπως είδαμε κατά την φθινοπωρινή ισημερία τιμούσαν γέννηση της Κόρης της Πρωτογόνης) έλεγαν ότι η Κόρη η Πρωτογόνη (που είναι τέκνο του Ουρανού (συνεχούς ουσίας) και της Γης (της ατομικής ουσίας) για να οδεύσει προς το Φως έχει ανάγκη και άλλης μίξεως, μίξεως προς τις δυνάμεις του Ουρανού και αυτήν ακριβώς την δεύτερη μίξη συμβολίζει η χειμερινή τροπή του Ηλίου. Την μίξη αυτή αλληγορούν και οι μίξεις των Νυμφών με τους Θεούς.

Είναι αξιοσημείωτο ότι κατά την χειμερινή τροπή του Ηλίου φέρονται γεννηθέντες όλοι οι πνευματικοί ήρωες και οι μεγάλοι διδάσκαλοι της μυσταγωγικής γνώσης που υπήρξαν πρωτοπόροι όλων των αρχαίων θρησκειών, όπως π.χ. ο Διόνυσος και ο Χριστός. Η γέννησή τους αυτή δεν συμβολίζει την εμφάνιση των οργανικών τους υποστάσεων στην Γη, αλλά την αλληγορική εικόνα της πνευματικής τους αναγέννησης και της υπόταξης των τιτανικών τους φύσεων. Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι όλοι γεννήθηκαν από την μίξη Πνεύματος και Παρθένου.

Η περίοδος από την χειμερινή τροπή του ηλίου μέχρι την εαρινή ισημερία συμβολίζει την περίοδο κατά την οποία η ανθρώπινη ψυχή εκκολάπτει τα σπέρματα των Ιδεών γιατί αυτά θα την βοηθήσουν να κατανοήσει τα πάθη της και να τα αποβάλλει. Η αποβολή των παθών είναι η βασική προϋπόθεση για να οδεύσει η ψυχή του ανθρώπου προς την πνευματική της αναγέννηση, η οποία θα λάβει χώρα κατά την εαρινή ισημερία Στο φυτικό επίπεδο γίνεται η εκκόλαψη και την βλάστηση των σπερμάτων δηλαδή την γέννηση νέων φυτών μέσα στο γόνιμο από τις βροχές του φθινοπώρου έδαφος και συνεπώς είναι η εποχή της εκδήλωσης της φυτικής ζωής και βλαστήσεως αυτής.

Οι Ορφικοί θεωρούσαν την περίοδο αυτή ως αλληγορική εικόνα της προπαρασκευής των ανθρωπίνων ψυχών κατά την οποία εκδηλώνονται από τις ψυχές συναισθήματα και οι Ιδέες. Με την βοήθεια αυτών μπορούν να προχωρήσουν προς την

πνευματική τους αναγέννηση που λάβει χώρα κατά την εαρινή ισημερία και την εποχή που ακολουθεί, γιατί τότε οι ακτίνες του ηλιακού φωτός είναι θερμότερες και δίδουν έτσι την δυνατότητα για την εκδήλωση και λειτουργία του Νόμου του Φάνητος. Τα εκδηλούμενα με την βλάστηση της μητρος γης άνθη και μύρα κατά το τέλος αυτής της περιόδου είναι η αλληγορική εικόνα, κατά τον θείο Ορφέα, που εμφανίζει τις εκδηλώσεις εκείνων των ανθρωπίνων ψυχών οι οποίες προχωρούν πια προς την αθανασία και οι οποίες (ψυχές) φέρουν πλέον στην φύση τους αυτό που απεικονίζει το γέλιο του Φάνητος.

Από την χειμερινή τροπή του Ηλίου η ημέρα αυξάνει. **Οι μύστες της Ελευσίνας έλεγαν** ότι η ημέρα συμβολίζει το φως και η νύκτα το σκότος, και ότι μόνο οι ψυχές των μεμυμένων οδεύουν από το σκότος προς το φως ενώ οι ψυχές των αμύητων παραμένουν στο σκότος. Αυτήν την προς το Φως πορεία της ψυχής του μύστου γιόρταζαν οι Ελευσίνιοι την χειμερινή τροπή του Ηλίου.

Η ΕΑΡΙΝΗ ΙΣΗΜΕΡΙΑ (ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ)

Εαρινή ισημερία έχουμε την 20η Μαρτίου. Κατά την ημερομηνία αυτήν ο Ήλιος εισέρχεται στον αστερισμό του Κριού και έτσι εισερχόμαστε αστρονομικά στην εποχή της **άνοιξης**.

Η Εαρινή Ισημερία του Ηλίου συμβολίζει τον θάνατο των παθών της τιτανικής φύσεως του ανθρώπου και την εκδήλωση της αρετής και την απόκτηση της **ΣΟΦΙΑΣ** (5^ο ιερό δράμα της εξελικτικής πορείας της φύσεως) που θα του εξασφαλίσουν τον θρίαμβό των επί του νόμου του θανάτου και την ανάστασή του στις πνευματικές φύσεις του πνευματικού κόσμου αθανάτων.

Οι Ορφικοί συμβόλιζαν την εαρινή ισημερία με τον θάνατο του Διονύσου του Ζαγρέως και την εκ νέου γέννησή του με την παρέμβαση της Θεάς Αθηνάς (δηλαδή του σοφού πνεύματος) από την φύση του Ολυμπίου Διός ως Διονύσου του Άνθιου, ο οποίος κατόπιν μεταμορφώνεται στον Διόνυσο τον Ελευθερέα δηλαδή τον ελευθερωτή των ανθρωπίνων ψυχών εκ των δεσμών της ύλης και της εν γένει υλοβαρούς τους φύσεως. Έτσι ο Διόνυσος ο Ζαγρεύς από χθόνια θεότητα μεταμορφώνεται σε ουράνια θεότητα, τον Διόνυσο τον Ελευθερέα. Την ημέρα της εαρινής ισημερίας οι Ορφικοί τελούσαν συμπόσια τα λεγόμενα **ΩΜΟΦΑΓΙΑ** κατά τα οποία θυσίαζαν τον Διονυσιακό Ταύρο και έτρωγαν από τις σάρκες του. Αλλά ποίος ήταν ο Διονυσιακός Ταύρος; Με την αλληγορία αυτήν ο θεός Ορφέας έκρυψε επιμελώς μια μεγάλη αλήθεια που μόνο άκρως μεμυμένοι στα Ορφικά μυστήρια μπορούσαν να κατανοήσουν. Επί του σημείου αυτού μόνον τα εξής ολίγα μπορούν να λεχθούν: Ο ΔΙΟΝΥΣΟΣ είναι τέκνο του θεού Διός. Ο ΤΑΥΡΟΣ είναι μία εκ των πτυχών του Νόμου του Φάνητος, ο οποίος αφομοιωθείς στην φύση του Διός, έδωσε στον Δία τις πνευματικές εξουσίες του Ουρανού (αυτό εικονίζει την θεοποίηση). Ένα από τα τέκνα του θεού Διός φέρει ως σύμβολό του τον Ταύρο και εκείνος από τους Μύστες των Ορφικών μυστηρίων που θα γνώριζε και θα εκτιμούσε αυτό το τέκνο του θεού Διός θα εννοούσε και την συμβολική έννοια του Ταύρου. *Ο συνδυασμός του Διονύσου και του Ταύρου αποτελούν την βάση της μεγάλης αποκαλυφθείσης αλήθειας του θείου Ορφέα, γιατί αποτελούν την λύση του προβλήματος περί της αθανασίας της ανθρώπινης ψυχής. Η τρίτη μύηση στα Ορφικά μυστήρια λάμβανε χώρα κατά την εαρινή ισημερία του ηλίου. Ο χρόνος από της μύσεως αυτής μέχρι την επομένη μύηση που ελάμβανε χώρα κατά την θερινή τροπή του Ηλίου ήταν ο χρόνος κατά τον οποίο ο μουύμενος έπρεπε να εκδηλώσει αρμονική ιδεολογία ανάλογη προς τα εκδηλούμενα χρώματα των ανθέων αυτής της εποχής ως και αρμονική αισθηματολογία ανάλογη προς τα αρώματα των ανθέων αυτής της εποχής. Κατά τους Ορφικούς τα αρώματα και τα χρώματα αυτής της εποχής αναπαριστούν την βαίνουσα προς αποθέωση ανθρώπινη ψυχή η οποία απέβαλε το έρεβος και προορίζεται πλέον σε θεία πνευματική ανάσταση και την τέλεια αθανασία.*

Στα Ελευσίνια μυστήρια η εαρινή ισημερία συμβολιζόταν με την απελευθέρωση της **Περσεφόνης** από το βασίλειο του Πλούτωνα (που είναι χθόνια θεότητα). Την απελευθέρωσή της την πραγματοποιεί ο Διόνυσος ο Ελευθερέας (που είναι ουράνια θεότητα), ο οποίος την μεταφέρει στον Όλυμπο δηλαδή την μεταμορφώνει σε Ουράνια θεότητα. Ο συμβολισμός αυτός των Ελευσίνιων μυστηρίων, δείχνει και την περαιτέρω δράση των πνευματικών οντοτήτων. Επίσης θεωρούσαν ότι η εαρινή ισημερία αντιπροσωπεύει τον θάνατο του τιτανικού οργανισμού των ανθρωπίνων ψυχών, την μεταμόρφωσή τους και την αναγέννησή τους στις πνευματικές φύσεις του πνευματικού κόσμου. Οι Ελευσίνιοι τελούσαν την γιορτή των Παναθηναίων ενώ παράλληλα γινόντουσαν τελετές και εσωτερικά που όμως δεν μας είναι γνωστές.

Στην Χριστιανική θρησκεία έχουμε τον ανάλογο συμβολισμό που είναι ο σταυρικός θάνατος του Χριστού και η εν συνεχεία ανάστασή του που γιορτάζεται μετά ακριβώς από την εαρινή ισημερία. Πρέπει να σημειωθεί ότι όλες σχεδόν οι θρησκείες περιλαμβάνουν αυτόν τον συμβολισμό (δηλαδή οι ήρωές τους πεθαίνουν και στη συνέχεια ανασταίνονται κατά την εαρινή ισημερία). Στο σημείο αυτό πρέπει να διευκρινισθεί ότι ο θάνατος δεν έχει την έννοια της εξαφάνισης αλλά της μεταμόρφωσης και συνεπώς της εξέλιξης.

Η περίοδος από την εαρινή ισημερία μέχρι την θερινή τροπή του Ηλίου συμβολίζει την περίοδο της αναγεννήσεως και μεταμορφώσεως των ανθρωπίνων ψυχών στις πνευματικές φύσεις του πνευματικού κόσμου ως και της προετοιμασίας τους για τον πλήρη αποχωρισμό τους από το έρεβος. Στο φυτικό επίπεδο είναι η εποχή της μεταμορφώσεως της βλαστήσεως και της εκδηλώσεως των ανθέων και των χρωμάτων αυτών.

Οι Ορφικοί, το χρονικό διάστημα που μεσολαβούσε μέχρι την επόμενη μύηση, το θεωρούσαν ως απαραίτητο για να εκδηλώσει ο μουύμενος αρμονική ιδεολογία όπως είναι αρμονικά εκδηλωμένα τα χρώματα των ανθέων της εποχής αυτής.

Κατά τους μύστες της Ελευσίνας, η εποχή που περιλαμβάνεται μεταξύ εαρινής ισημερίας και θερινής τροπής του Ηλίου είναι η περίοδος κατά την οποία το ανιστάμενο πνεύμα έρχεται στην αποθέωση.

Η ΘΕΡΙΝΗ ΤΡΟΠΗ (ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ)

Θερινή τροπή του Ηλίου έχουμε την 21η Ιουνίου. Κατά την ημερομηνία αυτήν ο Ήλιος εισέρχεται στον αστερισμό του Καρκίνου και έτσι εισερχόμαστε αστρονομικά στην εποχή του **καλοκαιριού**.

Η θερινή τροπή του ηλίου συμβολίζει τον πλήρη αποχωρισμό της ψυχής από το έρεβος και την είσοδος της στην διαρκή ημέρα με την απόκτηση της **ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ (6^ο ιερό δράμα της εξελικτικής πορείας της φύσεως)**. Από το έρεβος αποχωρίζεται η ψυχή που απέβαλε τα ανθρώπινα πάθη και απελευθερώθηκε από τα δεσμά του περιβάλλοντός της. Έτσι η ψυχή αποκτά την τέλεια αθανασία.

Οι Ορφικοί κατά την θερινή τροπή του Ηλίου τελούσαν γιορτές που αναφερόντουσαν στον θρίαμβο κατά του νόμου του θανάτου της τιτανικής φύσεων του Διονύσου του Ελευθερέως. Κατά τις εορτές αυτές εξέφραζαν και στην λατρεία τους προς την θεία δημιουργία που έφθασε δια των εκδηλώσεων των Νόμων της στην εμφάνιση των νόμων της Θεοποίησεως των όντων της. Επίσης εξέφραζαν την ευγνωμοσύνη τους προς τα θεοποιηθέντα τέκνα της Γης υπό την προστασία των οποίων ετίθεντο με την θέλησή τους. Στις γιορτές που τελούσαν οι Ορφικοί κατά την θερινή τροπή του Ηλίου λάμβαναν μέρος μόνον εκείνοι οι οποίοι είχαν διέλθει όλους τους βαθμούς της ορφικής μύησης και τα συμπτώσιά τους δεν τα αποτελούσαν πλέον τα ωμοφάγια αλλά από τροφή που την αποκαλούσαν αμβροσιακή και από το ποτό που αποκαλούσαν Διονυσιακό οίνο. Η αποκορύφωση των εκδηλώσεων των Ορφικών αποτελούσε η εκδήλωση της ευγνωμοσύνης τους προς τον Θεό Απόλλωνα, τον Θεό της αιωνίας νεότητας, ο οποίος, κατ' αυτήν την ώρα του έτους, παρέδιδε την λύρα του στον Θείο Ορφέα για να κρούει τις χορδές της και να μεταδίδει στις ψυχές των μυστών τους ήχους της ώστε να εναρμονίζουν τις πνευματικές τους δυνάμεις προς την πνευματική φύση του Θεού της αιωνίας νεότητας. **Η τετάρτη και τελευταία μύηση** των Ορφικών μυστηρίων γινότανε κατά την θερινή τροπή του Ηλίου που οι ακτίνες του φωτός Του είναι ζωηρότερες και οι καρποί ωριμάζουν. Η θερμότητα των Ηλιακών ακτίνων αυτής της εποχής αναπαριστούσε το φωτοβόλο των σκέψεων των τελείων μυστών και το γόνιμο των καρπών της θείας ιδεολογίας που οι ιεροφάντες κληροδοτούσαν στους διαδόχους τους.

Οι Μύστες της Ελευσίνας τελούσαν κατά την θερινή τροπή του Ηλίου γιορτή σε δόξα και ανάσταση της Κόρης Περσεφόνης και σε δόξα Διονύσου του Ελευθερέα (δηλαδή του ελευθερωτή των ανθρωπίνων ψυχών). Η Περσεφόνη είναι η ψυχή της Γης, η οποία διήλθε απ' όλες τις καταστάσεις των τεσσάρων εποχών και κατόπιν ήλθε στον Όλυμπο (δηλαδή στην χώρα της αιωνίας ζωής του πνεύματος). Πριν όμως έλθει στην χώρα της αιωνίας ζωής συνεζεύχθη τον Διόνυσο τον Ελευθερέα και έτσι θα ζήσει μετ' αυτού την αιώνια νεότητα και ευθυμία. Ιδού ποίος είναι ο κληρος της ψυχής των θείων Μυστών και σαφώς τον απεκάλυψαν οι Θείοι Μύστες της Ελευσίνας. Επίσης οι Μύστες της Ελευσίνας έλεγαν ότι κατά την θερινή τροπή ωριμάζει ο σίτος του οποίου η σπορά, η βλάστηση και η ωρίμανση εικονίζει την ψυχή του μύστη την εξελισσόμενη προς την αποθέωση. Την καλλιέργεια του σίτου δίδαξε η Δήμητρα που είναι η θεά της Γης. Ο σίτος εικονίζει μεταμορφωτικό μέσο. Μεταβάλλεται σε σώμα του Χριστού, παντός Χριστού. Μετά το σίτο εμφανίζεται η σταφυλή, σύμβολο του Διονύσου. Ο χυμός της σταφυλής εικονίζει άλλο μεταμορφωτικό μέσο. Είναι το αίμα του Χριστού, παντός Χριστού.

Οι Μύστες των Δελφών κατά την θερινή τροπή του Ηλίου τελούσαν ανάλογη τελετή σε δόξα του Φοίβου Απόλλωνος.

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΡΙΝΗ ΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΙΣΗΜΕΡΙΑ συμβολίζει την περίοδο κατά την οποία: Α) Οι ψυχές των μυστών οι οποίες απέβαλαν οριστικά το έρεβος έχουν αποχωρίσει από το γήινο περιβάλλον και έχουν εισέλθει στην διαρκή ημέρα με την απόκτηση της τέλει αθανασίας. Β) Οι ψυχές όμως εκείνες που δεν κατόρθωσαν να αποβάλουν το έρεβος και παραμένουν στο γήινο περιβάλλον πρέπει να συλλέξουν τους καρπούς των όσων έχουν πετύχει μέχρι τώρα, να ανασυντάξουν τις δυνάμεις τους και να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους.

Στο φυτικό επίπεδο έχουμε την μεταμόρφωση των ανθέων σε καρπούς, την ωρίμανση των καρπών και την συλλογή τους οι οποίοι θα μας χρησιμεύσουν για την συντήρησή μας κατά την περίοδο του χειμώνα.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Οι μεταμορφώσεις και η εξέλιξη των ουσιών της Φύσης πάνω στην Γη είναι αποτέλεσμα της επίδρασης του Ηλίου γιατί ο Ήλιος είναι Εκείνος που δίνει τον ρυθμό στο πλανητικό μας σύστημα και την ζωή υπό την ευρεία της έννοια. Τα διάφορα φαινόμενα που λαμβάνουν χώρα πάνω στην Γη μαρτυρούν την ζωογόνο επίδραση του Ηλίου στην Γη γιατί ο Ήλιος είναι Εκείνος που συνθέτει σήμερα για να αποσυνθέσει αύριο και να ανασυνθέσει αργότερα. Με την βοήθεια του ηλιακού φωτός μετατρέπεται το απλό σπέρμα σε δρυ και με τις διαφορετικής εντάσεως ακτίνες του προκαλούνται οι διαφορετικές λειτουργίες στον κάθε οργανισμό. Ο Ήλιος με τις διάφορες ακτινοβολίες του αφυπνίζει τα σπέρματα των Ιδεών και επιβοηθεί τα όντα να ανέλθουν σε ανέλιξη. Για να είναι όμως αμεσότερα τα αποτελέσματα αυτών των επιδράσεων στον άνθρωπο, πρέπει να φροντίσει να εκμηδενίσει κάθε αντίδραση των στοιχείων της κατώτερης του φύσης. Όπως είναι φανερό από τα προαναφερθέντα, πρώτιστο καθήκον μας είναι να στραφούμε προς τον Φοίβο Ήλιο, τον δωρητή της ζωής και σύμβολο του υπέρτατου Λόγου και να διαλαλήσουμε την ευγνωμοσύνη μας προς αυτόν. Γι' αυτό δεν θα ήταν άστοχη η ανάγνωση ύμνων προς τον που περικλείουν πολλά μηνύματα για κάθε ειλικρινή αναζητητή της αλήθειας.

ΣΤΥΛ. ΤΑΚΑΣ,

Φυσικός και πτυχιούχος της Νομικής